VERENIGING VAN WATERBOUWERS

NOTITIE

Datum	:	22-12-2020
Voor	:	Ministerie van Landbouw, Natuur & Voedselkwaliteit
Van	:	[redacted]
Betreft	:	Consultatie wetsvoorstel natuurcompensatiebank
Aantal pagina's	:	2

De Vereniging van Waterbouwers (VvW) heeft met gemengde gevoelens kennis genomen van voorliggend wetsvoorstel. Allereerst waarderen wij dat er met dit wetsvoorstel gepoogd wordt om ruimte bieden voor rijksinfra- en waterveiligheids projecten. In de inleiding van het wetsvoorstel wordt gesteld dat het van groot maatschappelijk belang is dat deze projecten geen vertraging oplopen, iets wat wij uiteraard onderschrijven. Eveneens waarderen wij dat het kabinet poogt om met dit wetsvoorstel meer de regie op zich te nemen als het gaat om natuurcompensatie. Dat betekent minder versnippering, borging van de gerealiseerde compensatie en vermindering zoektochten door verschillende projecten naar compensatielocaties. Indien succesvol zou dat namelijk de gewenste versnelling kunnen bieden.

Tegelijkertijd roept het wetsvoorstel bij ons de nodige vragen op:

- Het realiseren van een werkende natuurcompensatiebank neemt enkele jaren in beslag. Er moet gezocht worden naar geschikte locaties. Dat kost veel tijd. Daarbij komt dat in principe het effect van de compensatiemaatregel zich moet voordoen voordat de aantasting door het project plaatsvindt. Dit biedt dus geen oplossing voor de GWW werken die nu en de komende jaren op de markt komen? Hoe wordt daarmee omgegaan?
- Hoe wordt omgegaan met het nabijheidsprincipe? Compensatie dient te worden gevonden zo dicht mogelijk bij het natuurgebied waar het effect optreedt. Hoe wordt daar invulling aangegeven? Hoe kan de natuurcompensatiebank maatwerk leveren voor een specifiek project?
- Er moet worden onderhandeld met grondeigenaren voor de aankoop/ gebruik/ beheer en onderhoud van compensatiegebieden. Dat zal niet makkelijk zijn en veel tijd en geld kosten. Te meer daar voor de gebieden die als compensatiegebied gebruikt gaan worden, beperkingen worden opgelegd om de compensatienatuur te beschermen.
- In hoeverre is het beschikbare budget van 125 miljoen daarvoor toereikend? Is dat voldoende voor aankoop, maar ook het beheer en onderhoud van de nieuwe natuur? Kan de Minister aangeven hoeveel stikstofruimte daar naar verwachting mee gecreëerd wordt?
- Het wetsvoorstel is niet duidelijk over wie nu verantwoordelijk is voor het verwerven van de gronden. Bovenaan p.15 staat dat de Minister van LNV als beheerder van de natuurcompensatiebank niet zelf de gronden gaat verwerven, terwijl onderaan p.24 staat dat zij zelf verantwoordelijk is voor het realiseren en in stand houden van de compensatienatuur. Hoe zit dit? Wanneer de Minister het overlaat aan de natuurbeherende instanties dan is het maar de vraag of dit de snelheid verhoogt. Sterke regie door de Minister lijkt ons gewenst.
- Door aanleg en bescherming van nieuwe compensatiegebieden, creëren we weer meer N2000 gebieden (oppervlakte) waardoor er gevaar ontstaat dat meer gebieden weer op slot gaan. Hoe kijkt de Minister hiertegen aan?

- Het gebruik van de natuurcompensatie is terecht geen verplichting. Maar daar schuilt gelijk het gevaar in dat projecten op eigen houtje naar compensatie gaan zoeken. Voor de komende periode zal dat zeker het geval zijn. Daarmee wordt het effect van de natuurcompensatiebank voor een groot deel misschien wel weer teniet gedaan. Hoe kijkt de Minister hier tegen aan?
- Veel waterbouwprojecten zullen niet voldoen aan de ADC-criteria of vallen niet onder de gehanteerde definitie als projecten van groot maatschappelijk belang. Hoe gaat de Minister ervoor zorgen dat ook deze projecten op korte termijn kunnen worden uitgevoerd?
- In hoeverre gaat de markt een rol spelen bij de aanwijzing van de projecten die een beroep mogen doen op de stikstofbank? Wie bepaalt welke projecten voorrang krijgen bij het gebruik maken van de beperkte ruimte van de natuurcompensatiebank?

Al met al zijn de intenties van dit wetsvoorstel goed, maar hebben wij sterke twijfels in hoeverre dit een oplossing biedt voor de stagnatie bij GWW-projecten op de korte termijn. Dat is in onze optiek, maar zeer beperkt waardoor wij twijfelen of het de tijd en energie van het Ministerie waard is? Een betere oplossing zou zijn als binnen een nieuw kabinet wel politieke overeenstemming bereikt wordt over een (tijdelijke) vrijstelling voor alle bouwprojecten voor de gebruiksfase, zodat daadwerkelijk alle rijksinfra- en waterveiligheidsprojecten van groot maatschappelijk belang geen verdere vertraging oplopen.